

Imladris

Ami G Ami

Já zná - val mís - to na ho - rách, kde vzduch byl jas - ný, čis - tý. To ú - do - lí dnes

G C

srov - ná - vám jen s ně - ko - li - ka mís - ty. Čas tam stál, byl ja - ko tůň o

H Emi C

hloub - ce ne - do - zír - né, a v tom ča - se bez - ča - sém a v le - sích ze - mě

G Ami

žír - né žil kdy - si lid, a kdy - bych řek', že ne - měl jsem ho rád, tak

Emi C D G Ami D

mu - sel bych vám, přá - te - lé, všem prá - vě ta - dy lhát...

Já znával místo na horách, kde vzduch byl jasný, čistý.
To údolí dnes srovnávám jen s několika místy.
Čas tam stál, byl jako tůň o hloubce nedozírné,
a v tom čase bezčasém a v lesích země žírné
žil kdysi lid, a kdybych řek', že neměl jsem ho rád,
tak musel bych vám, přátelé, všem právě tady lhát...

Jen odlesk země vzdálené se slunečnými rány —
a tady dary věčných let jen se žalem jsou dány.
Spolu s klidem elfích dnů tu bouří země živá,
co válčí s časem o čas svůj a přitom si zpívá,
a buší nohy v tanci svém, ve výhních ohně hoří,
a v očích, tůni bezčasé, zas roste touha moří...

Ať bouří mladá Imladris a tančí v háji stinném,
již zítra bude hvězdy čist a tančit v světě jiném.
Ať z výhni jejích kovářů jsou čisté meče jasné,
vždyť zítra se zlou temnotou i jejich záře zhasne!
A zmizí potom těch pár cest, co spojily svět s jitem,
na zbylé z nich se nesmím dát, ty končí v světě skrytém...